

Szálinger Balázs

**TÁJVERS**

(valamikori Balaton-könyv elé)

*Tájba csapódik mind, aki jajszó.  
Táj által vész el mind, aki kard.  
Föl-fölhajtottak, bár esküdöztök,  
Ütni fog egy nap a víz meg a part;  
Mert úgyis az lesz, úgyis az, úgyis.*

*Azt, hogy nem nyílna meg az Isten  
A nád mögött vagy a dombok  
Hajlatain: én kuncogom. Itt van,  
Parasztot, folyót, fákat játszik,  
Átjár belém, és elégedetlen.*

*Nem ránt magára: elég akarni,  
S mozdul a föld. Lentről, ahol  
Hangya vagyok, patkány, kutya:  
Lám, az a másik, égi szabadság  
Keresettnek és szagtalannak,*

*Laposnak tűnik, s elégedett.*